

[Ebba Strange]

Når jeg tog det op, var det, fordi jeg har set i den rullende 5-års-plan, at det faktisk er ret store stigninger, der sker. Som jeg sagde i mit første indlæg, får Thailand en stigning på 8 gange. De skal altså efter 5-års-periodens udløb have 8 gange så meget i bistand, som de fik i 1989. I Nepal sker der en fordobling. I Egypten sker der en tredobling. I Bhutan vil de få 7 gange så meget efter 5-års-periodens udløb, som de fik i 1989. I Bangladesh ligger det fast, og i Indien er stigningen ikke særlig stor. Til gengæld er beløbet fastfrosset i Zimbabwe og Tanzania. Der sker en fordobling i Ghana, og det synes jeg er i orden. Der sker mindre stigninger i Mozambique, Kenya og Uganda. Det har jeg læst i den lille bog, og det er derfor, jeg advarer imod det.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg takker fru Ebba Strange for oplysningen. Vi vil selvfølgelig følge det i udvalget. Nu er spørgsmålet jo, hvad udgangspunktet er, men det er klart, at vi står ved tilsagnet, og vi vil følge det videre i udvalget.

Fischer (KF):

På baggrund af debatten i dag er det min opfattelse, at det var den rigtige procedure, Udenrigsudvalget valgte sidste sommer, da vi besluttede at opstille kriterier i stedet for at have politiske afstemninger for at finde ud af, hvilke lande det skulle være. Jeg tror, at der ellers ville være blevet skabt betydelig usikkerhed om dansk ulandspolitik. En procedure, hvor vi får debatter som her, og hvor vi både kan drøfte de brede principper og gå mere i detaljer, vil være langt mere hensigtsmæssig end den politisering, der ellers ville være tale om.

Til hr. Erik B. Smith vil jeg sige, at jeg er enig i betragtningerne om koordination af ulands-hjælpen og om at se på, hvilke andre donorer der i øvrigt er. Det skal naturligvis indgå i vores overvejelser. Det skal ikke være sådan, at de enkelte modtagere kan spille donorerne ud mod hinanden.

Så vil jeg sige til hr. Kelm-Hansen og til andre, der har diskuteret udvalgets fremtidige rejser, at det skal vi nu drøfte i en arbejdsgruppe. Det er meget vigtigt, at vi kommer ud, men det er også vigtigt, at gruppen ikke bliver så lille, at den mister den politiske påvirkningsmulighed, den kan have i forhold til myndighederne i

ulandene. Jeg tror, at vi i Udenrigsudvalget er enige om, at det er meget positivt at give myndighederne i de pågældende lande et budskab, som Danida senere kan benytte sig af. Derfor er det min opfattelse – men det skal vi se nærmere på i arbejdsgruppen – at vi må finde en balance mellem hyppige rejser, der bredt dækker de forskellige ulande, og rejser, der har en politisk virkning på modtagerne.

I dag har vi haft en debat om de private ulandsorganisationer på baggrund af de 2-3 meget besynderlige udtalelser, der kom, efter at demokratiet blev genindført i Nicaragua. Jeg vil gerne igen sige, som jeg har sagt tidligere, at det, det drejer sig om, er det arbejde, der udføres af de frivillige organisationer ude i landsbyerne, altså det sociale arbejde. Det er ikke en politisk debat i København, hvor organisationerne kan give de forskellige lande karakterer. Jeg tror også, at det budskab er kommet klart igennem, for gør man det, altså politiserer man på den måde, som også et brev til Folketingets medlemmer er udtryk for, jamen så svækker man tilliden til de organisationer, der skal administrere så store offentlige midler.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Jeg er enig med hr. Fischer i, at der var et par private organisationer, som glemte at tænke, inden de fik udtalt sig om resultatet af valget i Nicaragua, således at det kom til at gå lidt anderledes, end de havde forventet.

Men jeg må protestere mod hr. Fischers fremstilling, når han siger: »Da demokratiet blev genindført i Nicaragua.« Jeg hørte til den internationale gruppe, som overvågede valget i 1984, og dengang var der heller ikke nogen tvivl om, at det var en rimelig måde, det valg blev afviklet på, når vi så på de særlige forudsætninger, som man havde på det tidspunkt. Demokrati har jo ikke nødvendigvis noget at gøre med, at man synes, det er demokratisk, når de, man har mest sympati for, vinder. Altså demokrati indebærer, at man accepterer de resultater, der kommer ud af det.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil bare for god ordens skyld spørge hr. Kelm-Hansen, hvad de specielle forudsætning-